

Nimir Abdelaziz viert een zege met Gijs Jorna.

FOTO KAY IN 'T VEEN

Blijde debutanten op EK

Titelstrijd volleyballers in Denemarken uitdaging voor Nimir Abdelaziz

Van onze sportredactie

AMSTERDAM – Ondanks zijn leeftijd is Nimir Abdelaziz uitgegroeid tot vaste waarde van het Nederlandse volleybalteam. De pas 21-jarige spelverdeler raakt wel gewend aan zijn nieuwe status, maar hij beseft aan de vooravond van het EK dat hij pas aan het begin van zijn loopbaan staat.

“Veel dingen zijn nog nieuw. Het is allemaal veel sneller gegaan dan verwacht. Het is af en toe wel een beetje vreemd. Ik zit nu al drie zomers bij Oranje, maar het blijft toch allemaal speciaal en heel mooi. Ik kijk echt uit naar mijn eerste EK.”

De roots van Abdelaziz liggen in Tsjaad, waar zijn vader vandaan komt. Hij voelt zichzelf echter volledig Nederlands. Hij kwam als jongen in het Gelderse Haaften min of meer bij toeval in het volleybal terecht. “Ik werd gevraagd een keer mee te doen. Ik heb gevoetbald, getennist en vond basketbal leuk. Maar uiteindelijk is het dus volleybal geworden. Dat pakt nu goed uit.”

Vooraf dit jaar beleefde de atletische Abdelaziz met het team van bondscoach Edwin Benne een drukke zomer. De ploeg deed met succes mee aan de World League. “Vooraf

hadden voor een tweede plek in de poule getekend,” kijkt Abdelaziz op het prestigieuze toernooi terug. “Maar toen we er zo dichtbij waren was het wel balen dat we de finale-ronde net misten.”

Hij brak in juli tijdens een korte onderbreking tijdens een potje beach-volleybal zijn pink. Tot zijn opluchting is hij op tijd hersteld voor het EK. “Ik krijg de kriebels. We hebben een goede voorbereiding gehad met drie

‘Ik krijg de kriebels, we hebben een goede voorbereiding gehad’

zeges op Frankrijk. Dat heeft veel vertrouwen gegeven. De kwartfinales zijn haalbaar. We zijn als team gegroeid.”

Het talent wil zich nog verder ontwikkelen. Hij verruult Italië daarom voor Turkije. Met zijn topploeg Cuneo was hij afgelopen seizoen finalist in de Champions League. “Dat was geweldig om mee te maken. Ik heb in de finale zelf niet gespeeld, maar wel in de poule. Het voelde daarom toch wel dat ik een aandeel had in de tweede plek. Het was geweldig in Italië te spelen. Maar ik wil toch meer.”

Bij het Turkse Ziraat Bancasi komt hij in een team met Oranje-aanvaller Robert Horstink. “Dat is een leuke toekomstigheid. Het niveau in Turkije wordt steeds beter.”

Abdelaziz hoopt met Oranje ooit op de Spelen uit te komen. Hij is echter niet echt met Rio 2016 bezig. “Olympische Spelen is het hoogst haalbare, ik zou het geweldig vinden. Maar ik doe het liever stap voor stap. De focus is nu eerst volledig op het EK.

Het EK in Denemarken, dat vrijdag begint, moet voor de Nederlandse volleyballers het hoogtepunt worden van het seizoen, beaamt bondscoach Benne. “In 2011 heeft het Nederlands team zich niet kunnen kwalificeren. Ik ben heel blij dat wij het vorig jaar wel hebben gehaald. Alles was de afgelopen tijd hierop gericht. Dit is een mooi podium waarop je kunt laten zien waar je staat.”

Benne en zijn mannen hebben zich tot doel gesteld de kwartfinales te halen. In de toch pittige poule met titelverdediger Servië, Finland en Slovenië moet dat volgens Benne wel mogelijk zijn. “Het kan alle kanten op, het zijn serieuze teams, maar dit is een echte uitdaging voor ons. Het vertrouwen is er. We zijn goed op weg. De helft van de jongens heeft nog nooit een EK meegemaakt, daarom is het heel mooi dat we er weer bij zijn.”

Primeur HawkEye-systeem in Utrecht

Van onze sportredactie

ZEIST – Stadion Galgenwaard in Utrecht krijgt eind deze maand de primeur met doellijnbewaking in het betaalde voetbal.

De KNVB heeft de eredivisiewedstrijd FC Utrecht–Roda JC op zaterdag 28 september aangewezen als eerste wedstrijd waarbij het zogenoemde HawkEye-systeem, ook bekend bij onder meer het tennis, zal worden gebruikt.

Het is de eerste keer in de historie van het Nederlandse profvoetbal dat een competitiewedstrijd met behulp van technologische hulpmiddelen wordt geleid. De toepassing van de doellijntechnologie is één van de onderdelen van een twee jaar durend proefproject met moderne arbitrage van de KNVB. Er is een half miljoen euro voor uit getrokken.

Gezien de kosten van aanschaf, installatie en vervoer kan het systeem volgens de KNVB jaarlijks maximaal drie keer verplaatst worden. Eerder al is besloten dat doellijntechnologie in elk geval bij de bekerfinale in De Kuip en de wedstrijd om de Johan Cruijff Schaal in de Arena wordt ingezet.

In het geval het systeem werkelijk tijdens een duel uitsluitend moet geven, is de bijbehorende animatie voor de kijker thuis zichtbaar. “De bond is een voorstander van alles wat de arbitrage kan optimaliseren,” zegt KNVB-manager Gijs de Jong. “De toezegging van de Fifa dat we aan de gang mochten met deze technologie, hebben we direct omarmd.”

HawkEye is ook al in de Engelse Premier League geïntroduceerd.

Dam tot Damloop chapeau

‘Uitslovers vond ik ze, hardlopers’

Zondag is de Dam tot Damloop. Trainen is voor sommigen passen en meten. Vandaag de laatste van een serie portretten van drukbezette deelnemers.

RASIT ELIBOL

Ik ben een jaar geleden gaan hardlopen. Daarvoor had ik een jaar of 25 helemaal niks gedaan aan sport. Ik was extreem onsportief. Zelfs in de stad pakte ik altijd de auto.”

“Op een gegeven moment, vorig jaar dus, kwam het besef: ik heb het veel te ver laten komen. Ik móest iets doen. Ik ging me echt aan mezelf ergeren, vond mezelf een slapjanus. Wel werken en leuke dingen doen – ik ben een levensgenieter en hou ontzettend van eten en drinken – maar niet voor mezelf zorgen. Er zit in de kern een soort zelfhaat in, als je jezelf zo verwaarloost. Dat past niet bij mij, ik ben redelijk tevreden met mezelf.”

“Toen heb ik twee dingen gedaan: ik heb me bij Mind & Health in Naarden uitgebreid laten testen om te kijken of het verstandig was om na zo’n lange tijd ineens te gaan sporten. Er kwam uit dat mijn conditie voor mijn leeftijd matig was, maar het was ook weer niet zo slecht als ik dacht. Mijn lijf had me nog niet in de steek gelaten.”

“En ik begon met hardlopen met steun van runningtherapeut Nico van der Breggen. Ik kreeg er al snel plezier in. Want ik voelde me meteen een stuk beter. Ik sliep beter, werd meer ontspannen. Tegenwoordig loop ik

twee of drie keer in de week. Meestal alleen, soms ook met mijn oudste zoon Roemer. Dat is een sociale daad van hem, want ik loop veel te traag voor een jongen van zestien. De eerste acht kilometer blijft hij bij me, maar de laatste kilometers leggen we ieder in ons eigen tempo af.”

“Een mooie bijkomstigheid van het sporten is dat ik twaalf kilo kwijt ben. Ik at nooit ’s ochtends, nu neem ik so-jayoghurt met lijnzaad, tarwegras en dat soort dingen. Nog niet zo lang geleden moest ik echt lachen als ik dat van anderen hoorde. Ook hardlopers bekeek ik met een ietwat meewarige blik als ik ze hollen vanuit mijn auto. Uitslovers vond ik het.”

‘Als ik in Zaandam over de finish kom, ben ik oprecht gelukkig’

“Nu hoor ik zelf dus bij dat leger van hardlopers. En ja: dat voelt echt goed. Voor mijn werk ben ik de hele dag binnen, en dit klinkt misschien wat zwaar, maar ik heb de buitenwereld weer teruggekregen.”

“Je loopt in de sneeuw of in de regen, je struikelt nog net niet over de konijnen in het park. En er is altijd een moment dat alles even stilvalt tijdens het hardlopen, dat je alleen je eigen voetstappen hoort. Dat is een totale vorm van ontspanning.”

Naam: Ronald Ockhuysen (47)
Woonplaats: Amsterdam
Beroep: adjunct-hoofdredacteur

Ronald Ockhuysen: ‘Trainen is totale vorm van ontspanning.’

FOTO JOHANNES ABELING

“Ik betrap mezelf er weleens op dat ik een heel stuk door het industriegebied in Sloterdijk gedachteloos heb gelopen. Dan heb ik pas in het Westerpark door dat ik al weer terug ben.”

“Zondag in de Dam tot Damloop ga ik gewoon proberen lekker te joggen. Collega’s en vrienden vragen natuurlijk wel: wat voor tijd ga je lopen? Daar gaat het mij echt niet om. Het

klinkt misschien ontzettend week, maar meedoen is voor mij belangrijker dan een goede tijd lopen.”

“Het feit dat ik een jaar geleden bij wijze van spreken amper de trap op kwam, en nu de Dam tot Damloop ga doen, is voor mij een overwinning. Als ik straks lachend over de finish kom in Zaandam, ben ik oprecht gelukkig.”